

Б Ю Л Е Т Е Н Ь

Товариства б.Вояків Армії УНР у Франції та

Секції б.Вояків-Українців з Французького Війська.

BULLETIN DES ANCIENS COMBATTANTS UKRAINIENS EN FRANCE et de la
Section des A.C.Ukrainiens ayant servi dans l'Armée
Française.

Рік II.

30-го Червня 1948 р.

ч.8/II

24, Rue de la Glacière

Paris 13°

Париж, 30 Червня 1948 р.

Нижче містимо уривки з листа Пана Президента А.Лівицького, який
відповів на привітання надіслане йому в імені XIV-го З'їзду нашого Т-ва.

До Товариства б.Вояків Армії УНР у Франції.

Дякую сердечно за привітання і побажання. Жалкую дуже, що через хво-
робу не міг своєчасно привітати з "їзд нашого традиційного Товариства.

Тепер я відчуваю себе цілком здоровим і навіть готовим до походу на
наш незабутній "Схід". Вірю, що час нагороди за нашу витривалість
наближається.

Наближення того вимріяного часу відчули наші політичні партії і вже
зговорилися створити Національну Раду. Але наше вояцтво мусить і надалі
давати нашим політичним угрупованням приклад національної єдності і вір-
ності нашим традиційним прапорам.

"Союз Українських Ветеранів", створений в окупаційних зонах Німеччини
розвинувся у велику міцну організацію, до якої приєдналося все без винят-
ку вояцтво. На останньому з'їзді в американській зоні наше об'єднане во-
яцтво виразно стало до диспозиції нашого Державного Центру.

Настав нарешті той, давно жданий час, коли всі українські патріоти
стали під прапори Української Народньої Республіки - Самостійної і Собор-
ної, Єдиної, а не Східньої чи Західньої.

ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!

Андрій Лівицький /-/

25 .5.1948 р.

2-ий З'їзд Союзу Українських Ветеранів в окупованих зонах Німеччини та Австрії.

Саме тоді, як наше Т-во одбувало свій XIV-ий з'їзд в Парижі, Союз Українських Ветеранів, створений на теренах окупованої Німеччини та Австрії, відбував 9-го Травня с.р. свій другий з'їзд. Союз Українських Ветеранів, братня нам організація, як у своєму статуті, так по своєму складу, виявив підтвердження тих засад і гасел, на яких мусить і повинне бути об'єднаним наше вояцтво, тих гасел і засад, які послужили справі відновлення і нашого Т-ва на терені Франції по війні.

Така синхронізація в думках і в чинах ще раз тільки доводить, що обраний нами шлях є єдино правдивим для згуртування бойового авангарду української патріотичної спільноти, для взаємного зрозуміння оден одного, для творчого, а не лише формального, зовнішнього об'єднання. Глибоко продумані і конкретизовані державницькі гасла лягли в основу Союзу Українських Ветеранів. Участь у з'їзді всіх українських воєнків, незалежно від того в яких арміях чи частинах вони билися, незалежно від того, з яких земель ці воєнки походять, - доводить живу ідею неперервності збройних змагань українського народу за його свободу.

Гасло - вояцтво понад партії й понад групи, вояцтво на службі вищих інтересів української нації - виявило себе живим і реальним на з'їзді Союзу Українських Ветеранів, так само, як ті самі гасла живуть серед членів нашого Т-ва у Франції, Т-ва б.Воєнків Українців в Бельгії, Т-ва б.Українських Воєнків у Великій Британії. Таке однодушне і спільне наставлення нашого вояцтва, що перебуває на чужині, вже самим фактом свого вияву творить зо всього нашого вояцтва єдину міцну сім'ю, одну велику побратимську родину, якій бракує лише оформлення - себ-то скликання загального міжорганізаційного з'їзду для створення загального представницького органу Українського Вояцтва, органу світового значіння й масштабу.

Віriamo, що у близькому часі буде зреалізовано і цю ідею.

Короткі інформації про перебіг з'їзду та початкову діяльність обраних органів наступні:

На з'їзд прибуло 97 делегатів та багато гостей. На з'їзд надіслано багато привітань не тільки з Німеччини, але й з за кородну. Після звіту про діяльність Головної Управи, який зробив Голова Головної Управи ген.хор. Раєвський-Смовський, уділено було абсолюторій керівному органу. Згідно з новим статутом вибрано Раду Союзу в складі 21-го членів та 5 кандидатів а всі генерали - члени Союзу 7 входять до складу Ради автоматично. Найстарший рангом ген.полк.М.Омельянович-Павленко є Головою Ради. Обрано також Контрольну Комісію на чолі з ген.хор.Палієм-Неїло та Головний Товариський Суд. Винесено було цілий ряд резолюцій та прийнято відозви до українців, б.Воєнків, до ветеранів всього світу та до українського населення. З'їзд задекларував своє становище, як організації, що цілком і повністю підпорядковується нашому Урядові на еміграції та зобов'язався підтримувати Націо-

нальну Раду й сприяти її державницькій роботі.

Після виборів Ради відбулося її засідання, на якому було обрано ділову Головну Управу в такому складі: Голова - ген.хор.Раєвський-Смовський Кость, 1-ий заступник Голови - полк.генштабу Татарський Василь, 2-ий заступник Голови - пор.Поритко Іван, Секретарь - інж.Дубинець Іван, організаційний референт - полк.Пекарчук Іван, референт персональних справ - полк.Д'яченко Віктор, референт вишкільних справ - полк.Коваль Іван, референт фінансових справ - сотн.інж.Захвалинський Сергій, референт пропаганд.видавничих справ - пор.Росоха Степан.

Підчас з'їзду було урочисто посвячено прапор Союзу Українських Ветеранів.

Головна Управа в своєму офіснику з 17.6.48 р. повідомляє, що вже вийшла з друку "Історія Українського Війська" /чІ/, яку можна набути по адресі:

Mr. K. Rajewskyj-Smowskyj
Neu Ulm
Reinhardt-kaserne, bl. C/5I
Allemagne - USAZone

Під цей час Союз Українських Ветеранів налічує більше шости з половиною тисяч членів і являється найбільшою українською комбатантською організацією.

Бажаємо нашій братній організації, як найбільшого розвитку та успіху.

В і д о з в а
до Українців, бувших вояків першої і другої
світової війни.

Українці - Ветерани!

Тридцять років ми боролися проти всіх окупантів за Волю нашої Батьківщини. Боролися чотири роки на всіх фронтах в Армії УНР, боролись в Карпатській Січі, боролись в повстанських загонах, боролись за наші ідеї Вільної України в світовій війні - в УПА, Дивізії "Україна", в Українськ Визвольнім Війську, в Українській Національній Армії 1945 р. З нами були серцем і душею вояки-українці в советській армії, в польській армії Анде у французьких легіонах, в англійській Королівській Армії, у фронт-батальонах і інших. Боролись, як тільки змогли.

Витиснені з Рідного Краю після нерівної боротьби та розкидані по всьому світі, ми своїми думками та серцем і далі з нашими батьками і братами що їх поневолює російський большевицько-комуністичний імперіалізм.

Стоїмо перед переломовими подіями. Насувається третя світова війна, війна західної демократії з тоталітарним комунізмом, під яким ховається російський більшовицько-комуністичний імперіялізм. Це буде війна, в якій має вирішитися доля нашої поневоленої Батьківщини України та цілого ряду інших, поневолених тим же більшовизмом, народів.

Наша батьківщина, пам'ятає мільйонів замучених більшовизмом наших братів і сестер, зокрема пам'ятає нашого Головного Отамана СИМОНА ПЕТЛЮРИ який нас, бувших воїнів, як синів одного батька і одної матери, стави однодушно в повній готовості до нових боїв за звільнення нашої Батьківщини.

Без різниці світоглядів чи політичних переконань, без різниці релігійної приналежності чи територіального походження, без різниці часу і місця служіння в арміях та боротьби за нашу спільну ідею, гуртуємося в одну воляцьку родину, в одну українську ветеранську організацію. Такою організацією є Союз Українських Ветеранів, що вже третій рік існує і діє на теренах Німеччини і Австрії та українські ветеранські організації у Франції, Англії, Бельгії, Туреччині, Канаді і США. Чергове наше завдання - об'єднати ці організації у Світовий Союз Українців, Бувших Воїнів, що стояв би під прапором Української Народньої Республіки, під прапором державности, з яким воював нас в бої СИМОН ПЕТЛЮРА, з яким ми вийшли в бою з рідної землі, який ми пронесли через всі роки негоди в еміграції й воєнні бурі та який для нас тепер лишається єдиним символом, живою традицією нашої нації.

Закликаємо всіх зміцнити організоване життя, побратимство зброї, військовою дисципліною і щоденну активність.

Йдемо назустріч грядущим подіям в повній готовості вибороти Волю нашої Батьківщини. Йдемо наказу!

Другий з'їзд Союзу Українських Ветеранів.

9-го Травня 1948 р.

На чужині.

Українські Громадяне!

Зворушені до глибини душі вісткою про створення Української Національної Ради при еміграційному Уряді Української Народньої Республіки, ми, бувші українські воїни, що із зброєю в руках боронили честь і права Українського Народу, щиро вітаємо цей консолідаційний крок наших політичних партій, що, нарешті, після довгих деструктивних самопоборювань, зрозуміли вагу історичної хвилини. Радіємо, що сьогодні прийшли до об'єднання, коли стоїмо перед новими подіями, які вимагатимуть від нас всіх вкладу наших сил, щоб в остаточній боротьбі здобути Волю та Державність нашого Народу.

Союз Українських Ветеранів висловлює свою готовість стати кожної хвилини до диспозиції нашого Уряду, а тим часом конкретною працею дати доказ почуття великого обов'язку та стати прикладом нашої нової єдності.

Чекаючи на наказ нашого Уряду стати до основних дій, закликаємо Українське Громадянство до скріплення нашого духового потенціалу та дружби і тим дати доказ політичної зрілості нашої еміграції.

Українське Громадянство в новій дійсності нашого повного об'єднання мусить стати одним фронтом за нашим легітимним Урядом, що йому наше почуття не довір'я й підпорядкованість дасть, нарешті, змогу реалізувати й на зовнішньому відтинку нашу справу та надати нашій українській проблемі світового значіння.

Ми стаємо до боротьби. По одній стороні барикади стоять від сьогодні всі конструктивні українські сили, що їм справа України дорога, по другій стороні опинилися зовнішні вороги - окупанти та внутрішні поплечтаци, що тріумф довершеної консолідації уважають своєю смертю.

На відтинку нової збройної боротьби Українське Громадянство має до свідчених воїнів, що для закріплення нашої державности віддадуть всі свої сили. Вони чекають від Українського Громадянства підтримки та довіря.

Прямуймо об'єднаними лавами з почуттям великого обов'язку до остаточної мети.

Будьмо готові на Великий Наказ!

Другий З'їзд Союзу Українських Ветеранів.

9-го Травня 1948 р.

На Чужині.

НЕОБМІРЮВАНІ ВИРАЗИ.

В газеті "Українець у Франції" з 20 червня с.р. ч.90 в дописі "За що во називатися українцями" вжито такий вираз: "...по програній боротьбі українського народу та зайнятті цих земель совітами..."

Ми так звикли до нашої, так би мовити, емігрантської шкіри, що навіть торкаючися нашого минулого не зауважуємо, що робимо помилки у виразах. І справді - український народ ніколи і в ніщо не грав з Совітами, а тому й програти нічого не міг, а боровся і бореться з окупантами за своє існування, за свою державну Незалежність, увесь час, не припиняючи й досі тої боротьби. Гадаю, що авторові згаданої замітки, мусять бути відомі ті обставини, при яких Українська Армія у кінці 1920-го року змушена була припинити збройну боротьбу з окупантами українських земель і відійти на чужину. Але перехід Українського Уряду та Армії УНР, і також, як пише

сам автор, численної політичної та інтелектуальної еліти на чужину в стан політичної еміграції, не означає програння боротьби Українського Народу проти Москви, а тільки закінчення одної з фаз збройної боротьби за свою Незалежність. Адже після відходу Українського Уряду і Армії на чужину, український Народ не припинив боротьби проти окупанта, хоч надав їй інші форми на всіх ділянках політичного, економічного й культурного життя під совітською окупацією. Різні підпільні організації, повстання, партизанка, саботажі і т.д. - тому доказом. Ця боротьба велася, ведеться зараз і буде продовжуватися аж до вирішальної перемоги над окупантом. От про яке саме там програння боротьби Українського Народу за свою Незалежність не може бути мови не тільки на сторінках нашої преси, але і в думці кожного свідомого українця. Сам окупант - червона Москва - і сьогодні признає, що боротьба Українського Народу не програна останнім. Усі переслідування, терор, заслання та злочинні акти, як убивство Вождя нашого Національного Відродження Головного Отамана СИМОНА ПЕТЛЮРИ, убивство Провідника Організації Українських Націоналістів полк. Євгена Коновальця - це все доказом, що боротьба не закінчена. Правда - ворог хоче фізично винищити Українську Націю та її провідників, але це йому не вдається, бо на місце СИМОНА ПЕТЛЮРИ повстали мільйони петлюрівців, бо дух Українського Народу не переможний, а борючися за свою святу мету - за здійснення Незалежної Соборної України - Український Народ таки вийде переможцем.

26.6.1948 р.

Сотн. П. Гринюк.

Відзначення члена Т-ва п. Івана Рудичева.

В цьому році французька установа "Мистецтво-Наука-Література" нагородила п. І. Рудичева срібним медаллю, як Вібліотекаря і журналіста. Управда Т-ва на своєму засіданні 23 Червня с.р. привітала шановного ювілянта із цим одзначенням. А в неділю 27-го червня в приміщенні при Укр. Православній Церкві відбулися сходи, на яких вшановано було п. Рудичева організаціями м. Парижа. Промовляли представники від Вібліотеки ім. С. Петлюри, від Т-ва б. Вояків Армії УНР, від Ради Громадської Опіки, від В-ва "Громада", від Православної Парафії, від Артистичного Гуртка та гості. Радіємо цією подією, бо одзначення п. Рудичева - це одзначення українського руху, українських зусиль в боротьбі за Волю і Незалежність.

В минулому році ця ж установа нагородила такою ж медаллю пані О. Горайногу, дружинну члена Т-ва п. І. Горайна, за її працю в музично-мистецькій ділянці. В цьому році відзначено п. І. Рудичева.

Ці одзначення, повторюємо, є великою моральною підтримкою для нас всіх українців. При цій нагоді, вітаючи одзначених, одночасно висловлюємо щирю подяку і французькій нації за її увагу до наших змагань.

Виступ деп. Антона Глинки в Канаді.

31-го травня в Отаві депутат Антін Глинка виступив /це вже в сьомий раз/ в справі українських скитальців та в справі допущення їх до Канади. Посол А. Глинка, в обширній промові, навівши силу документів, гостро виступив проти методів бушної УНРРА, а тепер ІРО, які не тільки полегшували життя наших скитальців в окупованих зонах Німеччини, а навпаки утрудняли їхнє становище.

Честь і слава нашому заокеанському землякові, що мужне з парламентської трибуни став на захист людських прав українського скитальця. Надіємося, що його голос не буде "голосом вопіючого в пустині".

Усмішки радіо.

- Колись ще по гімназіях бушної російської імперії школярів учили співати, наприклад, "Буря мглою небо кроєт, віхри снежние крутя"... на мотив української пісні "Баламуть, вийди з хати". Брали лише мелодію і представляли свої російські слова. Та сама історія повторюється і зараз. Так, в середу 30-го червня, паризька станція "Пари-Інтер" о 1 год. передає польські співи і фольклор і ми почули якісь незрозумілі слова польською мовою на мотив... "Ой, не ходи Грицю тай на вечорниці".

Як видно і росіянам і полякам бракувало і бракує творчого натхнення для вироблення своїх пісень і мелодій, отже беруть готові українські мелодії і представляють свої слова. І скорше, і дешевше!

- Останнім часом совітське Київське радіо надзвичайно зацікавлене життям українців у Франції. У своїх передачах не оминули вони різні події та називали окремі прізвища видатних провідників укр. еміграції у Франції. А зовсім недавно подали навіть сенсаційну звістку про те, що "українські фашисти одібрали будинок в Малеті од совітських патріотів..." Справді великий злочин! Забрати назад те, що було збудовано і зроблене протягом років на тяжко зароблені членами Малетської Громади копійки.

Але треба дякувати совітському радіо, що хоч таким чином подає українському населенню про живу силу української еміграції на чужині.

З життя Товариства.

- В неділю 20-го червня с.р. в Укр. Православній Церкві відслужено було молебень з нагоди 29-их роковин повстання 3-ої Залізної Стрілецької дивізії, а потім у приміщенні при тій же церкві відбулися сходи членів Т-ва з тої нагоди.

- На засіданні Управи з 4.5.48 р. прийнято 9 членів Т-ва, на засіданні 14.5.48 р. - 2 членів, на засіданні 28.5.48 - прийнято 8 членів, на засіданні 12.6.48 р. прийнято 2 членів, на засіданні 29.6.48 прийнято 4 членів.

- На засіданні 12.6.48 постановлено заснувати Зв'язок Т-ва в Марселю і призначити там зв'язковим Т-ва п. Бориса Кучерявенка.

- В неділю 30-го травня с.р. Філія Т-ва в Ріомі-Клермон-Феран влашту-

вала свято 300-ліття повстання гетьмана Богдана Хмельницького проти Польщі та 22-гі роковини смерті св.пам.Симона Петлюри. З доповідями виступали Уповноважений Т-ва п.С.Кузан та Голова місцевої "Просвіти" п.Попов.

- 6-го червня в Нансі заходами членів Т-ва б.Вояків Армії УНР влаштовано було панahiду по бл.пам.Головному Отаманові С.Петлюрі та полк.Е.Коновальцеві.

- 13-го червня члени філії Т-ва в Шалеті разом з членами місцевої Громади влаштували жалібну академію пам'яті Головного Отамана С.Петлюри та полк. Е.Коновальця.

- На Засіданні Управи Т-ва з 23-го Червня с.р. постановлено відновити при Т-ві Інвалідний Фонд. Про це буде подано детальніше в окремому об'яв-нику по Т-ву.

Пожертви на пресовий фонд Товариства.

В. з Труа - 100.- п.Чичиренко - 125.- п.п.Довженко й Кучмар - 300.- п.Лоза І. - 100.- п.Бабенко О. - 200.- Збірка на XIV-му З'їзді Т-ва - 2.166.- п.Р.Шпаківський - 1.000.- п.М.Курманський - 200.- п.Дубовський - 500.- п.Баран - 100.- п.Данилюк - 100.- п.Арбура - 500.- п.І.Гурчин - 150.- Філія в Одені - 310.- Філія в Шалеті - 150.- ТТТ - 100.- сотн.Титаренко - 100.- п.Лоза І. - 200.- п.А.Синявський - 200.- п.п.Мулявка, Кармалецький та Ананченко - 90.- п.Маймеско - 190.- ХХХ - 50.- п.Осадчук - 300. Щира дяка всім жертводавцям.

Від Управи Товариства б.Вояків Армії УНР.

Проситься всіх тих, які, завдяки заходам Т-ва, отримали допомогу чи то грошима чи то пакунками КАРЕ, повідомити Управу про отримання для того, щоби Управа Т-ва знала про результати своїх заходів. Одночасно проситься цих осіб надіслати відповідне повідомлення і до Ради Громадської Осіки про отримання допомоги.

Нагадується членам Т-ва, що з 1-го червня, згідно з постановою XIV-го з'їзду Т-ва, членський внесок на місяць приносить 50 фр. Проситься не затримуватися з надісланням членських вкладок.

Кореспонденцію слати на адресу:

Mr.A.Arabkovinsky

24, Rue de la Glacière Paris 53°

Гроші ж о б о в'яз ко в о на адресу Скарбника:

Mr.V.Lazarkevitch

24, Rue de la Glacière Paris 13°